

и градъ коршуни върху тѣхъ и слушали оглушителния трѣсъкъ на невидимитѣ страшни топове. Най силенъ огънь падалъ въ рѣдкия гжсталакъ, дѣто са намѣрвалъ 2-й баталионъ отъ 4-й гренадерскій полкъ; всѣки мигъ струвалъ нѣколко живота; тукъ трѣбало да са направи едно отъ двѣте: или да са теглятъ подъ нѣкое прикритие, или пъкъ тозъ-часъ на штурмъ. Полковникъ Любовицки scomандовалъ атака, извадилъ себя предъ баталиона и хромишкомъ, защото билъ раненъ, лично повелъ своя баталионъ и извикалъ ура! Гренадеритѣ сж растворили на линия, впуснжли сж бѣжишкомъ на горѣ къмъ неприятелиския рѣтъ, дѣто билъ малкия редуть и безъ да грѣмнѣтъ, наскачали въ рова (трапа) на редута и полѣзли по насипа. Турцитѣ въ самия редуть са смаяли и забъркали концитѣ; една часть отъ тѣхъ търтила на бѣгъ; друга часть остангла на мѣстото и гърмѣла упорно върху русекитѣ гренадери. Единъ отъ турекитѣ *забити* са качилъ върху насипа, обърналъ са къмъ голѣмия редута, замахалъ съ сабята си и повикалъ за помощъ. Но, види са, никой не го чувалъ. Не дълго са продължавало борбата въ самия редуть. Всички турци, които не могли да са спасятъ съ бѣгство паднжли на мѣстата си. Малкия редуть билъ въ рѣцѣтъ на русекитѣ чудесни юнаци.

Подиръ това, русеката войска не смѣяла да гърми силно върху голѣмия редуть изъ своята батарея, защото са страхувала да не убива своитѣ въ малкия редуть. Но вече нападанъето имало шанси за по-голѣма сполука. Гурко побързалъ да испроводи тозъ часъ рота сапѣори (копачи-солдати), които сж заловили на бърже да ископаятъ въ малкия редуть нови обкопи и нѣколко ложементи за по-добро затуляне на гренадерския полкъ. Сапѣоритѣ изумително скоро свършили волята на своя любимъ генералъ.